

פב ע"ב-פג ע"א.שריפת פסח שאין לו אוכלים

משנתנו מורה בקורבן פסח שגוף הקורבן עצמו נפסל – שורף את הפסח מיד. אבל אם נטמאו אוכליו או מתו (מכונה הקורבן "נטמא מחמת דבר אחר"), לדעת ת"ק אין זה פסול שעל פיו נשרף, לכן מחויבים ב"עייבור צורה" (שינוי צורת הבשר מחמת הזמן שעבר עליו), להמתין עם הפסח יום אחד ונפסל כ"נותר" ("דכיון דאין פסולו חמור לא שרפינן קדשים בבזיון, ועייבור צורה הוא פסול לינה, דהוה ליה פסולו בגופו" רש"י עג ע"ב ד"ה "תעובר צורתו"). ולדעת רבי יוחנן בן ברוקה גם בפסול שכזה ניתן לשרוף את הקורבן מיד.

הגמרא מביאה מחלוקת אמוראים על מה נחלקו התנאים, האם על זמן שמתו הבעלים קודם זריקת הדם ומעולם לפסח הזה לא היו אנשים שראויים לאוכלו, או אף לאחר זריקת הדם (ולמרות שהיו לו אנשים הראויים לאוכלו סובר ריב"ב לשרפו מיד).

